

τέραν τῶν ἄλλων, ἐνῶ αἱ ὦραι εἶναι πᾶσαι ἴσαι.—Κύριε, ἀπεκρίθη ὁ Δραγινὲν μετ' ἄκρας σοβαρότητος, ἔχετε πληρέστατα δίκαιον· ἀλλ' αὐτὴ περὶ τῆς ὁποίας μοὶ ἐμιλεῖτε δὲν εἶναι ἐλόκληρος, εἶναι ἡμίσεια ὦρα.» Ὁ παρατηρητὴς ἔκαμε νεῦμα ἐπιδοκιμασίας καὶ ἀπῆλθε λίαν εὐχρησιμοποιήσας ἐξ ἑαυτοῦ.

* *

«Τζῶν, ἔλεγεν Ἄγγλος τις πρὸς τὸν ὑπηρετὴν σου, πρέπει νὰ φύγω αὐριον προῦ εἰς τὰς πέντε· μὴ λησμονήσης νὰ ἔλθῃς νὰ μ' ἐξυπνήσης εἰς τὰς τέσσαρας.—Ὁ Μιλῶρδος θὰ ἔχῃ λοιπὸν τὴν καλωσύνην νὰ σημάνη τὸν κώδωνα εἰς τὰς τρεῖς καὶ ἡμίσειαν.»

ΛΥΣΕΙΣ ΑΙΝΙΓΜΑΤΩΝ

ΑΙΝΙΓΜΑ ΣΤ'

Αἶνιγμα — αἶμα — αι — νά

ΑΙΝΙΓΜΑ Ζ'

Ὁ ὅμοιος

Πρῶτος ἔλυσεν ἀμφότερα τ' ἀνωτέρω αἰνίγματα ὁ κύριος

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΤΡΙΚΙΟΣ

εἰς τὴν ὅμως δυστυχῶς δὲν δυνάμεθα νὰ δώσωμεν τὸ ὑποσχεθὲν βραβείον διότι δὲν ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ τὸν ἔχω-

μεν ἡμέτερον συνδρομητὴν, ὡς ἐκ τούτου μεταβαίνομεν εἰς τὸν δεύτερον.

Δεύτερος ἔλυσεν ἀμφότερα τὰ αἰνίγματα ἡ δεσποινίς

ΕΙΡΗΝΗ Θ. ΓΚΙΚΑ

εἰς τὴν ἀποστέλλομεν σήμερον τὸ δῶρον. Κατόπιν ἔλυσεν αὐτὰ ὁ κ. Εὐθύμιος Π. Ἀγγελῆς. Αἱ κυρίαι Χρυσούλα Χρ. Ἀντωνοπούλου, Ἀφροδίτη Ζωγράφου, Ἑλένη Γορτυνίου, Χαρίκλεια Μαλοκίνη, καὶ ἡ κ. Εἰρήνη Φουστάνου.

Οἱ κ. κ. Νικολ. Ἰγγλέσης, Γ. Βόμβας ὑπάλλ. Ὑπουργ. Ναυτικῶν, Ἀναστ. Παρασκευόπουλος, Α. Κ. Ἰωαννίδης, Γ. Σ. Σταματόπουλος, Μ. Θ. Σιγάλας καὶ ὁ κ. Κ. Τσουνουκόπουλος.

Μόνον τὸ ΣΤ. ἔλυσεν

Αἱ κ.κ. Εὐγενία Χωματιανοῦ. Χαρίκλ. Πανταζῆ καὶ Ἑλένη Κολποδίνου.

Οἱ κ. κ. Ἰωάννης Δελάκης, Ε. Κοπανίτσης, Α. Καρτέσιος, Δ. Παναγιωτίδης, Ηλ. Ἀθανασόπουλος, Δ. Ρωμαΐδης, Ιω. Φαράς, Ν. Συναδινός, Α. Χ. Μερβαχίτης, Δ. Βερνίκης, Εὐγ. Λάντης, Δ. Κ. Σακελαρόπουλος.

ΑΙΝΙΓΜΑ Η'

Εἶμαι τίποτε κ' ἐν τούτοις δὲν ἀρνοῦμαι ὅτι [ὑπάρχοι.]
 Εἰς ἐρήμους καὶ εἰς ἀντρα φιληγένοι κατοικίαν. Τῶν σφῶν εἶμαι γνωρίμη καὶ ἔχθρα τῆς αἰ- [πρασίνης.]
 Εἰς σφαλὴν σφῶν ἀρχαίων ἐγὼ ἤκην ἡ κυρία. Ὡδοίς πῶποτε μὴ εἶδε, ἀλλὰ καὶ οὐδεὶς μ' ἀ- [κούει.]
 Πλὴν τῆς τύχης, ἥτις μ' ἔχει εἰς τὸν κόσμον [τούτον φέρει,

Νόμος ἔρσιν, αἰμίως ἢ πτωχὴ νὰ ἀποθνήσκω, Καὶ ἄπλῶς τὸ ὄνομά μου ἂν νὰ εἶπῃ τις θαλάσῃ.

ΑΙΝΙΓΜΑ Θ'

Ἄν ζῆτῆς, φίλε, νὰ μ' εἴρῃς, εἰς τὰς χεῖρας [μὴ κρατεῖς.]
 Εἰς τὰς χεῖρας σου δὲν εἶμαι, ὅ! ἀκεῖ μὴ με [ζῆτῆς.]
 Τῶν ἰδιοτροπιῶν σου ἐγὼ εἶμαι ὁ ναός,
 Ἀλλὰ καὶ τοῦ λογικοῦ σου ἐγὼ εἶμαι φωνεός,

Ὅτι εἶμαι εἰς τοὺς ἀνδρας ἀνασά των ἡ καλή,
 Τοῦτο καὶ φρονεῖν, καὶ λέγουσιν, καὶ κηρύττουσι [πολλοί.]
 Ὅπου ἄνεμος μὲ φέρει, ὅπου θέλω νὰ διαθῶ,
 Καὶ αὐτοὺς μαζὶ μου φέρω καὶ μαζὶ μου τὴν [τραδῶ.]

Πλὴν ἔς τὰς τρυφερὰς γυναῖκας ἄλλος ἔχει τὴν [αρχήν.]
 Ἡ καρδία βασιλεύει, καὶ ὡς δούλην τὴν πτω- [χίαν.]
 Μὲ ἀφίνουσιν, καὶ ὡς ἀκεῖνος μόνον μ' ἔχουσιν στο- [λισμαῖοι.]
 Καὶ μ' ἐνδύουσιν μ' ὅ,τι φησίουσιν φθάνει νὰ ἴναι [τοῦ σαρκεῖοι.]

Παίζομεν, ἂν θέλῃς, γῆρα καὶ ὀλίγον τὴν κρυ- [φτόν.]
 Εἰς τὴν κόμην σου, φιλότατε, νὰ κρυφθῶ ἀπο- [κοτῶ.]
 «Νά με! νά με!» σοῦ φωνάζω· τρεῖς τῶρα [νὰ μ' εἴρῃς.]
 Φάξι, φάξι, ζήτωσέ με, κάμε ὅ, τι εἴμπορῆς!

Πρόσεξ' ἕμωσ! ἔχει τρεῖλες! ἔχει νὰ πηλοκοπιᾷ- [της!]
 Μὴ ἀπ' τὴν πολὺν τὸν κόπον κινδυνεύσης νὰ με [χάσῃς]

Τῷ πρώτῳ λύτῃ ἐκ τῶν συνδρομη-
 τῶν ἀμφότερων τῶν ἀνωτέρω αἰνιγ-
 μάτων καὶ ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν ταῖς ἐ-
 παρχίαις καὶ ἐν τῇ ἐξωτερικῇ ὁ Παρ-
 θεῶν διορεῖται ὠραίαν καμέλιαν ἐν-
 τὸς γάστρας ἐκ πορσελάνης.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΧΕΝΙΕΡΟΣ

ἐκ τῶν ἀριστουργημάτων τοῦ γλυκυτάτου τῶν γάλλων μυθιστοριογράφου Ἰωσήφ Μερῶ

Τιμάται ὀρ. 5

Εἰς τοὺς ΠΡΟΠΑΗΡΟΝΟΝΤΑΣ ἐτησίαν ἢ τουλάχιστον ἑξαμηνιαίαν

συνδρομὴν τοῦ νέου περιοδικοῦ

ΠΑΡΘΕΝΩΝ

τὸ ὠραῖον τοῦτο μυθιστόρημα δίδεται

ΔΩΡΕΑΝ